

Kl. 19:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 19:54

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
Nu synes jeg, at hr. Frank Aaen skal huske Enhedslistens forslag, for det er jo det, vi diskuterer. Regeringens politik har vi diskuteret mange gange. Enhedslistens forslag går ud på at fjerne det militære element og kun have det civile. Så siger jeg: Det er dødsdømt, der er ikke noget civilt element uden et militært element.

Når de 20.000 flere amerikanske soldater kommer ind, er det jo for at øge sikkerheden og dermed øge opbygningen af de sikrede områder og tage fat i narkotikækonomien, som korrumpere og ødelægger det civile samfund. Det vil sige, det giver os en mulighed for at øge den civile indsats og for at høste flere frugter af den civile indsats, og det er det, vi i kredsen af Afghanistanpartier vil se på, når vi så også kender mere til de amerikanske civile planer, så vi kan udnytte den øgede sikkerhed til at få fremskynnet udviklingen af områderne. Nu skal man jo ikke glemme, at 4.000 af de amerikanske soldater skal bruges til at øge træningsindsatsen – så vidt jeg husker, er det 4.000. De skal jo bruges til at øge træningsindsatsen, og det er netop for at få fremmet, at de afghanske styrker kan varetage mere selv i deres kamp mod Taleban.

Kl. 19:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 19:55

Frank Aaen (EL):
Jamen det passer jo ikke, at man ikke kan nå mål uden en militær indsats som f.eks. den med ekstra 22.000 amerikanske soldater, tror jeg endda det er, der er på vej.

DACAAR, den danske nødhjælpsorganisation, der arbejder i Afghanistan og har arbejdet der i 25 år under forskellige styre, har jo opnået masser af resultater. De har understreget, at de jo ikke kan nå de resultater, hvis det skal foregå bag en soldat, for resultaterne kan kun være varige, hvis de bliver opnået i samarbejde med den lokale befolkning. Det, der sker lige nu, er det modsatte; det er mere krig i stedet for mere civil genopbygning. Det er derfor, man er på gal vej.

Kl. 19:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 19:56

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at DACAAR har været der i 25 år, og det er fint, fuld respekt for DACAAR, de har ydet en fremragende indsats, og vi støtter dem også. Men Taleban var der jo altså i 10 af de 25 år. Hvor stor fornøjelse havde den afghanske befolkning af det?

Jeg synes, at hr. Frank Aaen i stedet for at komme med det her forslag skulle se på, hvad der sker de steder, hvor der ikke er noget militært og sikkerhedsmæssigt bolværk til at stoppe Taleban. Se på Pakistan, se på Buner, se på Swat, se på Afghanistan, før Taleban blev væltet, se dog på det, og så skal Enhedslisten lade være med at forestille sig, at man kan nå målet uden et militært opgør med Taleban. Selvfølgelig skal det først og fremmest foregå gennem afghanerne, så snart det overhovedet er muligt. Men i forbindelse med DACAAR vil jeg sige, at Taleban altså sad i 10 år og terroriserede befolkningen, lavede træningslejre, hvorfra der udgik en masse trænedede folk, der skulle udøve terror i den vestlige verden og i den islamiske verden. Så det er et meget dårligt eksempel.

Kl. 19:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så siger jeg tak til udenrigsministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første er hr. Karsten Nonbo fra Venstre.

Kl. 19:57

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det er jo altid svært at komme efter udenrigsministeren, der holdt sådan en velforberedt tale, som siger det hele. Jeg havde egentlig også mest lyst til at lade den her debat omfattes af 1 minuts stilhed frem for at holde en tale, for det er jo altså et forslag fra Enhedslisten, der er helt og aldeles dødfødt på forhånd.

I forbindelse med det med at trække tropperne hjem fra Afghanistan og øge den civile indsats i landet vil jeg spørge: Hvilken civil indsats kan der ydes uden sikkerhed? Jeg tror ikke, der kan ydes nogen civil indsats, overhovedet, uden sikkerhed. Det er jo sådan, at det er svært at få civile derned. Lad os nu lege, at vi spiller med på den. Det koster selvfølgelig at have militær dernede, og hvis vi legede, at vi i stedet sendte de penge derned på en check eller i en pengepose, så ville der jo formentlig ske det, at de i hvert fald ikke nåede ret langt væk fra det sted, de var sendt ned til, før Taleban havde det hele. Det vil sige, at den hjælp, vi ydede, ville blive en hjælp,